

ראש-עיר לשעבר חושי כולם ללכת ליטון

(המשך מעמוד 77)
מסגרת קבוצה, שעושים לו טובה כש- מערתים אותו.
לעומת דן-כרמל נראים מאמצי עובדי שני מלונות אחרים, בני ארבעה כוכבים, כראויים לציון. במלון נוף, שכנו של דן-כרמל ובמלון שולמית, השייכים שניהם לאותה הרשת, החדרים קטנים יותר, השטיחים הציבוריים (חדרי אוכל, לובי, באר) קטנים יותר, אך המאמץ להנעים את שהותו של האורח גדול יותר. מלון אחר בן ארבעה כוכבים, ציון, הנמצא בהדר, הוא שעוריה תיירותית שקשה למצוא דוגמתה אפילו בארץ. המלון שהיה עד

חיפה ל-53 בילבד — אחוז התפוסה הנמוך ביותר בארץ.
גם העתיד אינו מעודד במיוחד. בתכנון נמצאים עתה 624 חדרי בתי-מלון, תוספת של כשלושה-רבעים ממיספר חדרי בתי-המלון הקיימים היום בחיפה. אולם כל 624 חדרי בתי-המלון המתוכננים הם במלון אחד, מלון ה'אט'.

את פרנסיה-העיר לא מעסיקה באופן מיוחד בעיית-התירות בחיפה. ראש-העיר, עיר, אריה גוראל, אינו מקדיש לנושאי התיירות מאומה ומפקיד את כל הטיפול בענייני-התיירות בידי מנהל אגודת-התיירות-רוח-העירונית אפת"ח, דויד פלינסקי. גר-אה כי גם פלינסקי אינו ער במיוחד לנושאי התיירות. בעונת התיירות הנוכחית של חודש אוגוסט שוהה פלינסקי בחופשה השנתית שלו בניו-יורק.

אולם סגניו של פלינסקי, רותי, שאינה מגלה את שמישפחתה, מוכנה לספר על הפעולות הרבות של אפת"ח למען התיירות. רותי, רותי סוקרת את פעולות החברה בה היא עובדת: "יש לשכות-מודיעין לתיירים. אנחנו מוציאים מפות ומחפשים משקיע לכל מיני פרויקטים של תיירות. עדיין לא מצאנו, אבל יש תכנון לבנות רכבל מסלול מארס לבת-גלים ולעשות שלנו זה בשטח ההסברה. אנחנו נותנים דפי הסבר ומפות לכל מי שמבקש, ומארי-גנים לפעמים ערבי-פולקלור במלון דן-כרמל. כל תייר שרוצה לראות פולקלור ישראלי יכול לבוא לבית-רוט-שילד. שם יש לפעמים ערבים של שירה וריקודים ואפשר באמת למצוא כמה תיירים שמסתובבים שם."

אין חשק

חיפה היא עיר התיירות היחידה בארץ שלה אין תוכנית פיתוח רצינית. מילכד התכנית המטופשת של הרכבל והתוכנית המינימאלית לטיילת בנג'ה-אם, לא חשבו אבות-העיר על דרכים לנסות ולעורר את חיפה מתרדמת התיירות שלה. יוזמה מכיוון בלתי-צפוי נקט הקבלן החיפאי זכריה דרוקר. דרוקר מציע ליבש כמה עשרות דונמים מהים, לבנות על השטח המיובש מרכז-תיירות גדול ומרכז עסקים גדול. היוזמה הפרטית של דרוקר, אם תתגבר על כל מיכשולי הביורוקרטיה החיפאית, היא הסיכוי היחיד היום לתוזה בענף התיירות בחיפה.

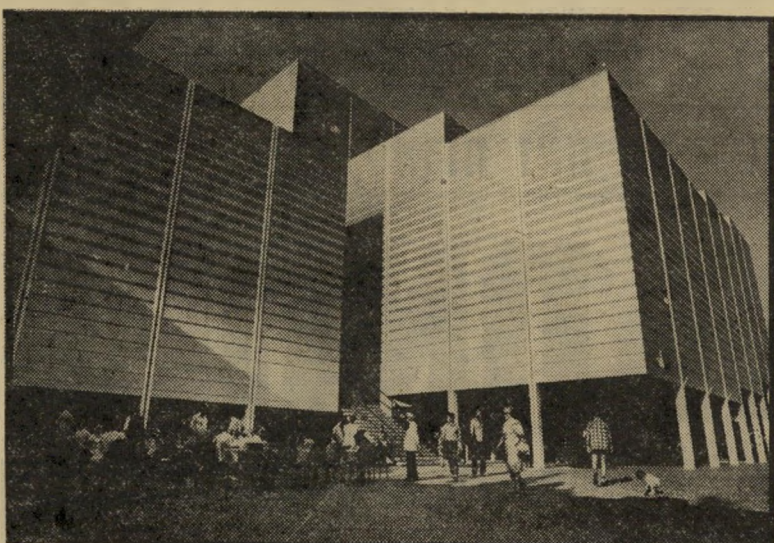
אם לא יכול שיגוי מידי ביחס של החיפאים לתיירים הבאים אליהם, תמשיך חיפה להיות מחוץ למפת התיירות בארץ. הסביר השבוע אחד מראשי משרד-התיירות: "אנחנו עוזרים בהרבה כסף למי שמבקש עזרה. מחיפה אין עלינו כל לחץ וזה מוציא אפילו לנו את החשק לעשות משהו".
אלה מבין התיירים שנפלים בפח ובכל זאת נקלעים לחיפה, מבלים את זמנם בטול קצר וחד-פעמי בעיר ובמישחק קלפים בלובי של המלון שלהם, דבר שהם יכולים לעשות בכל מקום אחר בעולם.

צבאיים לאוניות שלהם מבלי שהיו צריכים להניף את האלות.

ברחוב העצמאות, הרחוב הראשי של העיר-התחתית, יש כמה בארים לימאים בהם מצטופפות כמה פרוצות, הנראות בערך כמו הבארים שבהן הן עובדות. לימאים זרים, היום בו עוגנת אונייתם בחיפה, הוא יום עונש. סיפר יוג' בארני, ימאי באוניית-צובר שפקד כבר כמה

הבאר שהי "דן כרמל" אף אחד לא בא

בית רוטשירד כמרכז הכרמל התיירותי לא אוהבים מפלצות

פעמים את חיפה: "לא תמיד אני יורד לחוף. על האניה יש יותר 'אקשן' מאשר על החוף".
מדריכי-התיירים אינם אוהבים את חיפה. חברות התיירות מנסות לעקוף את העיר, שאינה מוכנה להעניק דבר למבקרים בה. לא אחת קורה שתייר המגיע לישראל, מבקר בצפון-הארץ, כשי-זוכה אוטובוס התיירים בו הוא נוסע חולף על-פני חיפה ועוצר רק במרכז-התכשיטים הגדול בעיר, שם שירותים נקיים ומרוויחים, ובמיצפה שברחוב יפה-נוף. כעבור שעה של ביקור בחיפה, שעה שאינה תורמת דבר לעיר, ממשיך האוטובוס צפונה לכיוון עכו וצפת.

בשנת 1979 היו בחיפה 323.100 לינות בבתי-המלון, מהן רק 221,400 לינות של תיירים. לשם השוואה, באילת הקטנה היו באותה שנה מיליון לינות. אך גם בשנת 1980 נראה שלא תחול תזוזה. בחודשים ינואר עד אפריל בשנה זו, היו בחיפה 66.600 לינות של תיירים. בעוד שאחוז הגידול בערים אחרות בארץ נע בין ארבעה ל-10%, לעומת התקופה המקבילה בשנת 1979, בחיפה היה רק אחוז אחד.

אחוז התפוסה של בתי-המלון בחיפה הם מהנמוכים בארץ. למרות שישראלים רבים עדיין חושבים ששהיה בחיפה פירור שה חופשה. מגיע אחוז התפוסה במלונות

ראלי המבוסס על הו ועל כמה צעירים וצעירית מקפצים.

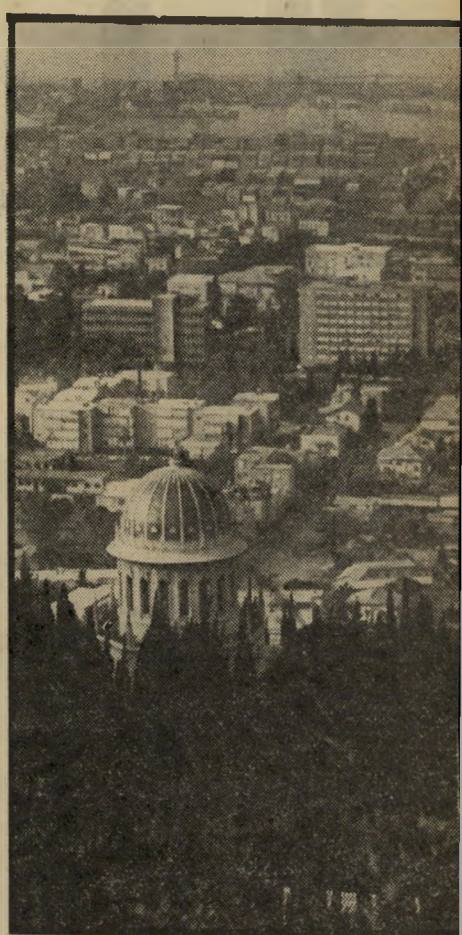
התיאטרון העירוני של חיפה אינו עושה שום מאמץ לכיוון התייר, מועדוני לילה ודיסקוטקים כימעט ואינם נמצא. מועדון דון התיאטרון, השוכן ליד התיאטרון העירוני הוא בין מועדוני הלילה הבודדים בארץ המגיש תוכנית עשירה מדי לילה. אולם מרבית האורחים במועדון הם עובדי די-מיפעלים או חברות הבאים לשם בקבור צות-מאורגנות הזוכות להנחה בדמי-הכרטיס. אלו התיירים מקרב מבקרי המועדון אינו עולה על חמישה. מועדונים אחרים בחיפה הם כולם על תקן של דיסקוטקים או בתי-האפלים וחשוכים שבהם עולה בקבוק קוקה קולה, המשקה הנפוץ ביותר במועדונים אלה, 150 לירות.

"אקשן" על האניה

גם בעיר-התחתית, בסמוך לגמל, אין אפיון לעיר-תיירות או לעיר-נמל. בחיפה כימעט ואין שיכורים, למרות ש-ימאים רבים פוקדים אותה. כשמגיעות אוניות-צי אמריקאיות לחיפה, אפשר להבין צמדדים צמידים של שוטרים-צבאיים אמריקאיים המשוטטים בעיר כשאלות בידיהם. בדרך-כלל חוורים השוטרים-ה-

לפני כ-20 שנה, עד חנוכת דן-כרמל, המלון הטוב ביותר בחיפה הוא היום אורוה שאינה ראויה למישכן בני-אדם. החדרים מלוכלכים ומוזנחים, השרות למי טה מכל ביקורת, כאשר הוא קיים, והי אוכל ראוי לשוכני האורוה. משרד-התיירות מתעקש משום מה להשאיר למי לון את ארבעת כוכביו, אולי משום שמנהי-לו הוא עסקן בהתאחדות-בתי-המלון בי-חיפה.

אולם גם אחרי שהתייר התגבר על בעיות המלון שלו, הוא מבין שהעיר פשוט מנסה לגרש אותו. הוא מתפעל

גן הכאהיים סגור לציבור